

Nr 153.

Av herr Hægglom m. fl., om ökat anslag till bidrag till vissa skogsbrukskurser m. m.

Den kursverksamhet, som enligt beslut av 1949 års riksdag anordnas av hushållningssällskap och skogsvårdsstyrelser, har omfattats av mycket stort intresse av dem, för vilka kurserna varit avsedda. Redan 1951 års riksdag fann lämpligt att de medel, som anvisades till den under lantbruksstyrelsen stående kursverksamheten, överfördes från reservationsanslag till förslagsanslag för att möjliggöra en mera obunden anpassning av kursverksamheten efter det föreliggande behovet.

I nionde huvudtiteln redovisas från skogsstyrelsens sida, att det utbildningsbehov, som skall täckas av skogsbrukskurserna, är synnerligen omfattande. Särskilt glädjande är att de för skogsarbetarna avsedda kurserna slagit väl ut, då dessa kurser äro den enda form av yrkesutbildning som ordnas för denna viktiga arbetargrupp. Under budgetåret 1950/51 ha sålunda kunnat anordnas 44 skogsarbetarkurser om minst en vecka och cirka 50 korta skogsarbetarkurser om 1—4 dagar förutom 10 ungdomskurser, 8 körarkurser och 70 kombinerade kurser samt rörliga instruktionskurser för huggare och körare på arbetsplatserna inom flera län. Från såväl skogsarbetarnas som arbetsgivarnas representanter inom skogsvårdsstyrelsernas undervisningsråd ha framförts önskemål om en starkt utökad kursverksamhet i syfte att hejda flykten från skogsarbetet. Skogsstyrelsen har med anledning av det stora intresse som förefinnes för dessa kurser anhållit om höjning av anslaget från 250 000 kronor till 450 000 kronor. Departementschefen förordar dock med hänvisning till en viss till sin storlek ej redovisad reservation endast en anslagsökning med 35 000 kronor. Med hänsyn till resekostnadernas och även andra omkostnaders stegring torde denna höjning med endast 14 procent inte möjliggöra någon utvidgning av verksamheten.

I jämförelse med den uppräknade som i nionde huvudtiteln sker av bidragen till hushållningssällskapens kursverksamhet synes departementschefens inställning till skogsbrukskurserna vara omotiverat restriktiv, särskilt om hänsyn toges till den roll skogsbruket spelar för vårt lands ekonomi, varför vi föreslå att riksdagen höjer anslagsbeloppet till skogsbrukskurser med 100 000 kronor.

Vi anse även att det är omotiverat att för framtiden bibehålla den skillnaden mellan bidragen till hushållningssällskapens och skogsvårdsstyrelsernas kursverksamhet att det förra bidraget ges som förslagsanslag och det senare som reservationsanslag. De skäl, som föranledde 1951 års riksdag att

ändra bidraget till hushållningssällskapens kursverksamhet till förslagsanslag, kunna givetvis med samma rätt återopas för en liknande ändring av anslaget till skogsbrukskurserna.

Vi hemställa därför,

att riksdagen må till Skogsvård m. m.: Bidrag till vissa skogsbrukskurser m. m. för budgetåret 1952/53 anvisa ett förslagsanslag på 400 000 kronor.

Stockholm den 22 januari 1952.

Einar Hæggbloom.

Ernst V. Staxäng.

Märta Boman.

Carl Östlund.

Eric Nilsson

i Svalöv.